

Áfa ellenőrzésekben a NAV a „horváthandrásai” úton halad.(2015.10.02)

Az Európai Unió Bírósága alaposan a NAV és a velük „édes-kettesben összeboruló” magyar bíróságok orrára koppintott, amikor a magyar áfa-levonás korlátozási gyakorlatot „téves nemzeti gyakorlatnak minősítette”. Mára már lepergett a figyelmeztetés a NAV-ról és a magyar bíróságokról és folytatják korábbi jogsértő gyakorlatukat. Sokat segítettek nekik Horváth András volt revizor szakmailag értékelhetetlen nyilatkozatai. Valójában Horváth András a NAV malmára hajtotta a vizet. A látszólagos ellentét a NAV és Horváth András között csak Horváth András szakmai felkészületlenségéből, izgágaságából adódott.

A NAV egy jogszabályi alapok nélküli ellenőrzési gyakorlatot folytat a termékértékesítési láncolatoknál. Valójában a korábban az alvállalkozói láncolatokra alkalmazott „téves nemzeti gyakorlatot” folytatja. Teljes mértékben figyelmen kívül hagyja a NAV, hogy míg az alvállalkozó felelős az alvállalkozójáért, addig a termék értékesítője nem felelős a beszállítója által elkövetett szabálytalanságért. A NAV (Horváth András) módszere: az igazi haszonélvező a piaci ár alatt áfa-csalt terméket vásárló. A láncban korábban elkövetett áfa csalásért a vétlen adózót kell súlytani. Az ellentét a NAV és Horváth András között csak azon robbant ki, hogy a NAV látókörébe került áfa csaló céget felelősségre kell-e vonni. Horváth András az alsó szinten tevékenykedve nem ismerhette a NAV módszer lényegét. Az áfa csaló cégek rövid ténykedésük alatt szabályszerűen működnek, sokszor a NAV hallgatóságos tudtával. A NAV megvárja, míg az áfa-csaló láncolat felszámolás alá kerül és ekkor lép akcióba. Az áfa csaló láncolat végén szereplő jóhiszemű vevőnél (igazi haszonélvezőnél) jogosulatlan áfa levonást állapít meg. Ehhez azt próbálja valószínűsíteni, hogy valójában nem valósult meg termékértékesítés a felek között. A jegyzőkönyvbe, határozatba olyan megállapítások kerülnek, melyek a lehető legrosszabb színben tüntetik fel a számlakibocsátót. A számlabefogadónak rója fel például a NAV a vizsgált időszakot követő eseményeket. Például később felszámolás alá került a számlakibocsátó, iratanyagot nem bocsátott rendelkezésre, nem nyilatkozott. A NAV a szóbeli „nem emlékezem” nyilatkozatokat is a számlabefogadó terhére értékeli. Ilyen sületlenségeket is leírnak a revizorok: a számlakibocsátó áfa bevallása adóminimalizáló bevallás. Adóminimalizálás alatt azt érti a NAV, hogy a termékértékesítésekkel szemben beszerzési számlákat is elszámolt a számlakibocsátó. A NAV-nak nem érdeke idő előtt felszámolásba kergetni, felfedni az áfa csaló láncolatot. Ezt nem értette Horváth András. Ha a magyar bíróságok nem elégednének meg, hogy a NAV a számlakibocsátó „porba döngölése” alapján korlátozza az adólevonási jogot a számlabefogadónál, akkor a NAV kénytelen lenne változtatni módszerén. Jelenleg azonban a NAV és a Bíróságok „édes-kettesben összeborulva” a költségvetési szempontokat helyezik előtérbe az EUB ítéleteivel szemben.

Angyal József okleveles adószakértő, 36/20-942-9386 www.angyalado.hu